

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 43/07

26 czerwca 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-305/05

Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles, Ordre des barreaux flamands, Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles / Conseil des ministres

NAŁOŻENIE OBOWIĄZKU INFORMOWANIA I WSPÓŁPRACY Z WŁADZAMI ODPOWIEDZIALNYMI ZA ZWALCZANIE PRANIA PIENIĘDZY NA ADWOKATÓW BIORĄCYCH UDZIAŁ W OKREŚLONYCH TRANSAKCJACH FINANSOWYCH NIEMAJĄCYCH ZWIĄZKU Z POSTĘPOWANIEM SĄDOWYM NIE NARUSZA PRAWA DO RZETELNEGO PROCESU SĄDOWEGO

Obowiązek taki uzasadniony jest potrzebą skutecznego zwalczania prania pieniędzy

Dyrektywa w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy stanowi jeden z podstawowych międzynarodowych instrumentów walki z praniem pieniędzy¹. W 2001 r. została ona uaktualniona zgodnie z wnioskami Komisji i sugestiami Parlamentu Europejskiego oraz państw członkowskich.² Od tego czasu notariusze i przedstawiciele wolnych zawodów prawniczych, określonych przez państwa członkowskie, objęci zostali przepisami dyrektywy w sytuacjach, gdy uczestniczą oni w transakcjach o charakterze finansowym lub transakcjach dotyczących nieruchomości lub też działają w imieniu i na rzecz spółek w jakiegokolwiek transakcji finansowej lub dotyczącej nieruchomości.

W skargach wniesionych w dniu 22 lipca 2004 r. przez kilka izb adwokackich zażądano od Cour d'arbitrage (belgijski trybunał konstytucyjny) stwierdzenia nieważności niektórych postanowień belgijskiej ustawy dokonującej transpozycji wyżej wymienionej dyrektywy.

Skarżący podnieśli w szczególności, że rozciągnięcie na adwokatów obowiązku informowania właściwych władz w razie stwierdzenia istnienia okoliczności, o których wiedzą lub podejrzewają oni, że mają związek z praniem pieniędzy i obowiązek przekazywania tym władzom informacji uzupełniających, które władze te uznają za potrzebne, stanowi nieuzasadnioną ingerencję w zasady tajemnicy zawodowej i niezależności adwokata, które ich zdaniem są elementem konstytutywnym podstawowego prawa każdego podsądnego do rzetelnego procesu sądowego oraz narusza gwarancję prawa do obrony.

W tych okolicznościach Cour d'arbitrage zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z pytaniem, czy nałożenie na adwokatów obowiązku informowania i współpracy

z władzami odpowiedzialnymi za zwalczanie prania pieniędzy narusza prawo do rzetelnego procesu sądowego.³

Trybunał przypomniał, że obowiązki informowania i współpracy obejmują adwokatów **tylko o tyle, o ile udzielają swemu klientowi pomocy w przygotowaniu lub przeprowadzeniu określonych transakcji przede wszystkim o charakterze finansowym i dotyczących nieruchomości**, lub gdy działają w imieniu i na rzecz swego klienta przy jakichkolwiek transakcjach finansowych lub dotyczących nieruchomości. Co do zasady tego typu **działania, z samej swej natury, mają miejsce w ramach niemających związku z postępowaniem sądowym** i tym samym pozostają one poza zakresem prawa do rzetelnego procesu sądowego.

Od chwili, gdy zwrócono się do adwokata o pomoc w przeprowadzeniu obrony lub o reprezentowanie przed sądami lub w celu uzyskania porady w kwestii sposobu wszczęcia lub uniknięcia postępowania sądowego, adwokat ten zostaje wyłączony z obowiązku informowania i współpracy i bez znaczenia jest to, czy informacje zostały uzyskane lub otrzymane wcześniej, w trakcie lub po postępowaniu. Wyłączenie takie pozwala chronić prawo klienta do rzetelnego procesu sądowego.

Natomiast wymogi związane z prawem do rzetelnego procesu sądowego nie sprzeciwiają się temu, by adwokaci, w sytuacji gdy działają w dokładnie określonych ramach transakcji o charakterze finansowym i tych dotyczących nieruchomości, nie mających związku z postępowaniem sądowym, byli poddani obowiązkowi informowania i współpracy, wprowadzonemu przez dyrektywę, gdy tego rodzaju obowiązek jest uzasadniony potrzebą skutecznego przeciwdziałania praniu pieniędzy, wywierającemu znaczący wpływ na rozwój przestępczości zorganizowanej, która sama stanowi szczególne zagrożenie dla społeczeństw państw członkowskich.

W konsekwencji Trybunał uznał, że nałożenie obowiązku informowania i współpracy z władzami odpowiedzialnymi za zwalczanie prania pieniędzy na adwokatów uczestniczących w określonych transakcjach o charakterze finansowym, niemających związku z postępowaniem sądowym, nie narusza prawa do rzetelnego procesu sądowego.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: FR, EN, DE, PL, IT, ES, NL, EL, CS, HU, RO, SK, PT

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-305/05>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

¹ Dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 166, str. 77).

² Dyrektywa 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. (Dz.U. L 344, str. 76).

³ Jaki gwarantuje art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPCz) oraz art. 6 ust. 2 UE.